

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

MINISTRACIÓ I REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, num. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

NO T'EMBOLIQUIS.

OSALTRES prou voliam parlarne; però hem de dir la veritat, nos falta aquell aplom y aquella destresa que pels equilibris demostran M. Alvan-tée y Mister Colteen.

¡Ah! Si 'ls teniam ja 'ns riuriam de tot los fiscals de imprenta tant tras cortina com de cortina enfora.

Hi ha assumptos que no s'han fet per nosaltres perque son de vidre molt prim y á las nostres mans se trencarian.

Un d'aquests assumptos prims com un tel de seda 'entre vista de Arcachon, l'idiili, ls pre-cats de la boda, en ff tots aquests fets, alegres uns y que a'guns altres, com la nostra germa-gaceta de Catalunya, miran ab las llagrimas als

un dia lo ditxo:—De las riallas sempre 'n ve-plorablas.

¡Mémés hi ha gracias y desgracias.

Aquí hi ha la gracia d'ensabonar un camí y la gracia de rellicsar y rompres la crisma.

¡Caurá y trobara uns brassos amorosos per sentirlo, y tal altre un cop a terra 's trobara 'l del fiscal de imprenta sobre del pit, fins que maní clemencia.

Aquest dirá una cosa y será bèn rebuda, y tal altre dirá lo mateix y será interpretat com una burla ó una blasfemia.

Imprimirá si 's vol ab lo mateix carácter de tipus; y 'ls tipos de un periódich conservador, per exemple, serán molt decentes y molt serios; y en 'ls tipos de un periódich democrátiich lo serán mal intencionats y burlats.

Si fos fiscal d'imprenta faria lo mateix: jo diria aquesta d'esgeperuta del darrera; aquesta burla del davant; aquesta o infla; lo punt de vista i es una escupinada tirada en l'ayre: esta ll vol dir ella; aquesta 's se recargola mas aquesta x es una representació de la creu del timoni; aquesta j es una alusió massa transpa-rent al ball que varen dansar los nuvis, y en vista de tantas irreverencias, de un cop de ploma de-ciava al alfabeto.

Un faria aixís y creuria cumplir ab lo meu deure.

¡Preparan certas satisfaccions, los ilegals de ser muts, han de trabar la llengua, han de fer y fer muixoní,

¡Una llei conservadora y cal obehirla.

¡No n fallaria d'altre!

FRANCESCH VICENS GARCIA, RECTOR DE VALLFOGONA.

Aixís es que jo al presenciar lo *suces fust*, no vull fer lo paper de Mefistóeles, no vull condemnarme, ó millor dit no vull que 'l fiscal me condemni.

Si volen enterarse de tot lo que passa registrin la premsa conservadora.

La premsa conservadora 'ls enterará de tot lo que pugan desitjar; los descriurá d'aspecte de la nau; desde la punta dels cabells fins á la punta dels peus, las sevas gracias naturals, lo color de sos ulls, la direcció de son nás, la construcció dels seus llabis, lo seu posat, si era abadesa de un convent, si llegeix novelas ó devocionaris, á quina hora 's lleva, quan se 'n vá al llit, etc, etc, etc.

La premsa conservadora sent lo que dinhen, segueix tots los seus passos, mira, veu, escolta y repeteix.

La premsa conservadora té 'l monopoli de las satisfaccions y de las alegrías.

La premsa conservadora es invulnerable. En quan á nosaltres... Oh! Nosaltres no paguem contribució, ó millor dit, la paguem; pero som ilegals.

Nosaltres no podem fer més que repetir una pila de refranchs:

«Boca que no parla, cor que no sent.»
«En boca tancada no hi entran fiscals de imprenta.»

«Per la boca moren los periódichs d'oposició.»
«Qui xerra paga.»

«Parlant parant los periódichs y 'ls fiscals vá que no s'entenen.»
«lengua aturada saliva guarda.»

Y altres per l'isidre que no vull citar, perque tot y volent fer muixoní ja hi enraonat massa y sento 'l cor que repeteix aquells dos versos de la *Tornada de n. Tito*.

«No t'emboliquis Gutierrez, mira que t'farán mal bien.»
P. K.

LA PELEGRINADA.

¡A han tornat! No hi ha mal que no torni.

Peño la llana ha vingut mullada, peño molt mullada.

Percances que han tingut, que al meu entendre son miracles:

Avants de arribar á la frontera alguns pelegrins varen deixar 'ho corre perque dintre del vago s'ofegavan.

A Lourdes una pelegrina vá caure al fondo de un precipici, sense que 'l valgués 'l aygua de la cova.

Durant la seva estancia al santuari vá ploure á bots y á barrals, haventse tingut que suspendre la ceremonia. (Algú assegura que vá ploure, perque alguns pelegrins anavan tant bruis, que 'l cel vá tenir per convenient passar una mica de bugada.)

Al tornar, seqüestro de medallas, rosaris y altres endergas que volian entrar de contrabando.

Y al arribar á casa la major part no podian parlar de tant ronchs, á consecuencia del himne de 'n Candi y del xafech.

Resultat que van fer una pelegrinació rodona.

Detalls:
Diu que hi anava un geperut; lo cual després de pendre un bany de xorro, vá curarse instantáneament.

Sols que alguns que van voler tastar 'l aygua després del bany van trobarla molt dolsa.

Las malas llengüas van fer corre desseguida que aquest juliano en lloch de gep duya un saquet de sucre á l'esquena; y está clar, lo sucre al contacte de 'l aygua, vá desferse com un bolado.

Un altre estava mullant un paperet.
—¿Qu' es aixó? van preguntarli.

—Es una factura del sastre.
—¿Y que fas?

—La remullo per veure si 's realisa un miracle.
—¿Qu' esperas?

—Que al cap de vall hi surti 'l rebut y la firma del amo: es 'l únich medi que tinch per treure'm un deute que m'abruma.

Alguna senyora vá fer lo viatge perque no tenint

família, havia sentit a dir que l'aygua de Lourdes era de magnífics resuts per las donas estérils.

Un amic meu, metje per més senyas, gran admirador per una part de l'obra de n Letamendi «La gimnástica cristiana» y entusiasmada per altre cantó ab l'entusiasme dels pelegrins, está escrivint una obra que porta un títol molt célebre.

A un pelegrí al acte de pujar al tren d'ua i rellotje, y quan vá ser dalt del vagó ja no l' d'ua.

Escoltin: perquè necessita saber las horas un pelegrí? Lo millor rellotje no son aquestas galas del mon, ni aquestas combinacions ingeniosas de la maquinaria, sino las quaranta horas.

Es històric: En un recó del Santuari de Lourdes s' hi llegeix la següent inscripció: «He venido expresamente de América para dar gracias a la Virgen por haber llamado a mi padre al cielo. Fuiano de tal.»

Un il·lustrat escriptor francès, M. John Lemoine, impresionat per tanta pelegrinada ha escrit un magnífic article, que han traduït y publicat variós periòdichs d' Espanya. En ell s' hi llegeix: «Bachi-buzachs de la religió, ¿qué havén fet del cristianisme? Un vestuari de guarda ropia de teatro, y un despaig d' ayguas minerals.»

Nosaltres sabem que ja s' está preparant un' altra pelegrinació en dos actes: Acte primer: al Pilar de Zaragoza.

Per més que fal'e los passos la fortuna impertinent, al amorós pesament, no pot posar embarrassos. Perque vaja tot lo dia la vostra gracia adorant, lo lluch ahont estich penant torna a donarme alegría.

AL ANAR SANT PERE NODASCO A LA PROFESSÓ CUBERT DE DIAMANTS. Per Dén Sant Pere Nodasco que son érit molt bonich, ab aquest vestit tant rich no serén del mon, no l' asco.

Dimars benefici del popular clown Tony Grice. Durant las funcions que dona, sempre que l' aplaudeixen, acostuma dir: «Aixó es res.» Donchs are ha publicat un programa, en catalá, per supuesto, y diu: «Aixó es molt.»

EPITAFI A ENGRACIA FREIXA.

Aquest pòrfido encisella re vestit de pòmpos dol a la que fou del mon sol y ja en lo cel brilla es rel'a; dich. Engracia, la més bella deidat del troio de amor, que rendid: al fort rigor de la parca més tirana, ensenya qua morí humana per gosar vida millor.

A LA SEPULTURA DELS ORIOLS.

A la mar me 'n vull anar y donar al vent mas velas que Oriol que menja estelas cometas ha de c....

En lo present número, ja 'u venhen: retrato del rector de Vallfogona, poesias inéditas del rector de Vallfogona, y si no 'ls donem la ressenya de las festas de Vallfogona, no es per falta de corresponsal, sino per falta de festas.

Uns joves de Reus van repartir poesias impresas del popular rector, y naturalment van anar a l' aranya estira-cabells.

Hi havia exposats los quatre planos del Edifici biblioteca que van concorre al certamen celebrat al efecte.

—¿Qué son aquestos retratos? preguntava una de las personas més ricas del poble. —No son retratos, responia un catalanista; son los planos de un monument.

Sembla impossible; pero aquestas anécdotas son rigorosament històricas.

Preparatiu de dos espectacles: Demá diumenje gran corrida de toros andaluzos de la ganaderia Lafite. (Daque de la Sierra) trastejats per las quadrillas de Lagartijo y Chicorro.

Los llamps, d' un quan temps en aquesta part, prenen lo camí de las iglesias. Recordin lo llamp d' Hostalrich y 'l de Sant Just.

Quan ell ho diu, no 'n duplin. Celebrarém que al acabar la funció y al contar los quartos, pugua repetirho.

Hi ha un poble que 'n diihen Pedralba, y al poble un arcalde que ha prohibit la venta de garrofes.

Los llamps, d' un quan temps en aquesta part, prenen lo camí de las iglesias. Recordin lo llamp d' Hostalrich y 'l de Sant Just.

Are últimament n' ha caigut un a l' iglesia de Camprodon, un altre a l' iglesia de Llívia, y un altre al campanar de un poble de la provincia de Girona, matant al campaner: tots tres en un dia.

Si aquests llamps cayguessin sobre de un temple masónich, un temple protestant, ó simplement sobre un cassino liberal, ja 'm sembla que 'ls sento: dirian:

—Es un cástich de Dén! Perque ells son aixís, en totas las cosas del mon hi barrejan l' intervenció directa de Dén, responen sempre als seus interessos.

Donchs bueno, dat que siga Dén qui envia 'ls llamps, com ells suposan ¿qué significa aquesta persistencia en caure llamps sobre las iglesias?

—La mort sempre implacable! Are últimament nos ha arrebatat, jove encara, a un periodista de talent, a un poeta distingit, a un liberal de cor, que per més que no milités en lo nostre partit, may havia desmentit las conviccions de tota la seva vida.

—Se diu que a Cuba... pero no 'n repetim, lo que 's diu de Cuba. Lo esencial es que 's necessita un home de confiansa, un general, que hi vaja.

Se deya que 'l Conde de Toreno sortiria del ministeri. Lo que es per are no vá pas per aquest camí. Y ho dich perque en Silvela va sortir a passeig, y a més del ministeri de Foment, van encarregar lo del de Governació.

LOS DOS FIVALLERS.

Quan locan dos quarts de dugas en l' Hospital militar, mentres la brisa camina murmurant dels governants, y la l' una groga y trista, com la fila d' un cesant, tren lo nas per entre 'ls návols mirant que passa per baix.

s' exten, ab no pocas penas,
y s' adorm com un babau.
Eacara 'ls mosquits no haurian
picat tres cops lo seu nas,
quan lo pobr home comensa
à tení un somni fatal,
plè de recorts amarguissims,
carrugat de trons y llamps.
Ven entrá á la sèva arcoba
á en Fivaller tot mudat,
extenent la mà ab fieresa
y acostanselhi al capsal,
mès sério que aquèlla estatna
que tè allá á Ca la Ciutat.

—«Dèn te quart,—cria la sombra,—
sembla qu' arrufas lo nas...!
Vinch á dartè una corrida
solemne piramidal.

¿Sabs que ab això de Moncada
m' heu arribat á atipar?
¿Sabs que ab lo del emmentiri
m' heu esvalotat las sauchs?
¿Sabs que ab l' assumpto dels contes
m' heu d' debó sulfurat?
¿Sabs que ja estich de vosaltres
carrugat dels pens al cap?

Si tot lo que haben fet ara
ho agué sin fet fa uns cents anys,
quan los concellers manávam,
os haurian espinyat.

Llavors no feyam tiberis,
ni surtíam tot mudats,
ni anavam als caballitos,
ni guardíam los gegants,
ni discutíam dispiavam,
ni feyam apaga 'l gas,
ni fumávam contrabando,
ni tréyam barrets estranyes,
ni empaytávam los diaris,
ni éram tant anomenats,
y tot lo poble 'ns volia,
era feits la ciutat,
y quan nos necessitava
sempre 'ns trobava al davant.

Avuy... avuy los caps-padres
son padrastrès: avuy ja
no teniu sanch á 's venas;
avuy hi teniu champany.
Ja diu bè aquell altre tipo
de 'n Mañé que 'ls catalans
han degenerat! La proba
poden donarla 'ls seus caps.
¡Ah, panxut! Si tots vosaltres
en lloch de volguer manar
macéasin la casa vostra,
que potser sembla un corral,
no estaria Barcelona
feta un pellingo d' encant.

Nosaltres, quan nos nombravan
manávam, pero... manant:
vosaltres mañé... fer xellis,
donar bolás, fe embalats
al mitj mateix de la Rambla,
y... ll'est; para de contar.

Créme, panxut, jo t' aviso;
ó muden de taran ná,
ó cada nit quan t' adormis
vindré aquí, á n' aquest capsal,
y t' estiraré las camas,
y t' marejaré cridant:
—Ets un Fivaller de pega.
ho estás fent mal, mal, molt mal.»

Després de quatre ó cinch horas
l' home 's desperta esclafat,
mullat ab una subor freda
y dibent mij tremolant:

—Mosca, mosca... mosca... mosca!
¡quin ju i, quin dalt-à-baix!
Me 'n ha dihas de mo' frescas,
¡quina nit més infernal!
Será somni ó lo que 's vulga,
lo cas es qu' es tot vritat.

C. GUMA.

NA conversa de cassadors; al dia
següent d' haverse obert la veda:
—Pep ¿ja hi aném?
—Si noy, si: cad' any, apenas
s' obra la veda ja m' hi tens: es
una delicia: trobo perdins novellas
que ni menos saben qu' es un tiro,
y 's matan més facilment.

—Donchs mira, jo espero que haja passat una
senmana ó un més, porque d' aquesta manera las

trobo tant cansadas, que apénas poden volar, y
hasta ab la má las agafó.

Una persona que tè molt temps per perdre ha
demostrat que l' actual ministeri no val casi res.
Al efecte ha posat lo nom dels ministres en for-
ma d' acrostich y n' ha tret lo següent resultat.

Avia
Orovio
Campos
Vurloles
Conde de Toreno
Odonnell
Silvela
Vlbacete.

Alguns periódichs francesos, al veure l' agita-
ció bonapartista, proposan que s' expulsi al prin-
ceph Geroni Napoleon del territori de la Repú-
blica.

—No, de cap manera, replica un polítich que
hi ven molt clar: es tan antipátich, que com més
prop siga dels seus partidaris, mès fastich los farà.

Ha sortit un decret ordenant que 'ls carrabiners
d' aquí endavant usin mitja bota.
Posats al terreno de las economías, no sé com no
han ordenat al mateix temps, que usin no mès que
mitja levita.

En Romero Robledo també ha anat á Lourdes.
Aquest sí qu' es lo romero mès llegitim de tots
los que beuhen aygua de la gruta.

A Madrit ha cridat molt l' atenció que 'l rellotje
de la Porta del Sol estigués parat.
¡Parat lo rellotje del ministeri de la Gobernació!
Aixó no s' explica sino de una manera: lo govern
no vol que l' hi arribi l' hora de caure.

Los moderats han canbiat de nom.
¡Pobrets!
Avants eran coneguts per moderats *histórichs*.
Are 's dirán moderats *histérichs*.

Ja han vist lo de l' embaixada inglesa de Cabul;
no n' ha quedat un de vin; los afghans no están
per orgas, y 'ls han degollat á tots.
Un que tè molts deutes, deya:
—Los disculpa l' horror natural qu' inspiran los
inglesos.

Lo tribunal de imprenta de Madrit ha suspés al
periódich *Los dos mundos*.
Colon vá descubrirne un, y 'l tribunal ne sus-
pen dos.
Y are ¿cóm nos ho arreglem, ahont vivim ab los
dos mons suspesos?...
Lo tribunal ha comés un verdader *humanicidi*.

Una pregunta al Sr. Planás, director del carril
de Fransa:
—¿Es cert que 'l dia que van marxar los pele-
grins, per ordre de vosté van tenirse de posar tots
los empleats del tren uns escapularis al pit?
Ja sabia que vosté es molt neo: está bè: signin
tant com vulga; pero no 'n fassa ser als altres.

Y á proposit:—No seria convenient que un' altra
vegada l' aigua bullenta de la locomotora fos aygua
de Lourdes?
De aquest modo no s' interromperia 'l servey,
perque encare que dos trens anessin per la matei-
xa línea en direcció oposada, no xocarian.
Veji, fassa la proba Sr. Planás.

Los constitucionals segueixen esperant.
Fan com lo borraxo del quènto; recolzat á la pa-
ret veyá passar molts casas, y esperava que passés
la sèva per ficars'hi.
Casi tots esperan que passi la sèva oficina.

Tallat de un periódich de provincias:
Queipo de Llano el apellido sano
es con que firma el conde de Toreno.
¿Con tal obesidad Queipo de Llano?
¡Pues debería ser Queipo de Llano!
Está tan gras!

Lo director de *La Política* no fá mès que anar de
Madrit á la frontera; de la frontera á Madrit.
Corra mès que un viatjant de comers.
Y ben mirat no es altra cosa: es viatjant de la
fabrica de *lios* de Canovas, Romero Robledo y C.^a

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Cas te-lar*.
2. ID. 2.ª—*Qui-ma*.
3. ENDEVINALLA.—*Espasa*.
4. CONVERSA.—*Tomás (Lo final de cada ratlla.)*
5. ANÁGRAMA.—*Una, Swan, Nuas, Naus*.
6. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Llagostera.—Llagos-
ta.—Goteras.—Artesa.—Agost.—Rata.—Ter.—G.*
7. COMBINACIÓ NUMÉRICA. 3 9 4 0 1
0 1 3 9 4
9 4 0 1 3
1 3 9 4 0
4 0 1 3 9

8. GEROGLIFICH.—*Entre poch y massa, la mesu-
ra passa.*

Han endevinat totas solucions los ciutadans Bressel y
Miramins: 7 Marieta T. de Reus 6 N. J. P. Pep de Palau
y Fàixenda: 5 Pepet Lano: 4 J. Ferset: 3 Un inglés y un
zulués y 1 no mès Antonet de las Cabriolas.

XARADAS.

I.
Un primera jo hu dos tres
que hu dos en Pau de vegadas
mentres que tú fent 'o quart
y sens fer tres mès. dos quatre,
y tres dos quar á á tothom
com mi lor pèl cap te passa.
Si vols saber lo mèu tot
lo veurás en la CAMPANA.
L' ONCLE Y LO NEBOT.

II.
Parlantse de D. Pascual
que sempre 's fá posar hu
y fa una vida total
ja no vol creure ningú
que 'm va estafá dos y un ral.
PAU SALA.

ENDEVINALLA.
Soch un arma de la guerra
segons com me llegirás:
si d' un altre modo ho fás
soch un poble de la terra.
TIXA XICH DE M.

FUGA DE VOCALS.
D... 's. p. p. l p p.
M. ntr s j . b l p p p p.
p. p. d. l m. l l t.
t. t. l. m. v g. nt g. p.
TAUJABOT.

TRENCA CLOSCAS.
*Grecia.—Liverpool.—Dinamarca.—Ungria.—Ro-
ma.—Napols.—Inglaterra.—Portugal.—Almeria.—
Olot.—Cordova.—Figueras.—Ecija.—Lugo.—San-
tander.—Estella.—y Avila.*
Posar aquests nom ab columna de modo que las prime-
ras lletres formin lo nom d' un poble de Catalunya.
COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Substituir los pichs ab números que sumats vertical,
horizontal y diagonalment donguin un total de 26.
GEROGLIFICH.
10 M : + 1
M :: M : V^a L
POCA CARN.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'is
ciutadans T. Ferrer Basa, A Oriol Domingo Bonafont, Antonet
de las Cabriolas y Sanpera y San Pau.
Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com y
tamloch lo que 'ns envian los ciutadans Pepet Lana, R. M. F.
Gunnart y M. Trill, J. A. R. y C. Rossell.
Ciutadà A. T. F. Publicarem un logogrifo y una conversa.—
M. mordira claterium Tambe es flux busqui ideas y sobre
tot intenció vosté sab versificar y ab una mica d' esmero
fará camí.—J. Cortina Envihi cosas de aqu ixa villa; pero
que interessin á tothom, y las publicarem.—Raspa Raspús:
L' assumpto de la notícia no 'ns agrada prou; per aixó gracias
per l' interés.—J. A. R. Hianira la conversa y 'l trenca-clos-
cas.—Pe egrins esquilats: Gracias per l' envió.—A. Ministres:
Publicarem lo que 'ns envia.—Marieta T de Reus Idem lo ex-
cortia cervells.—Amaní de la Constancia: Idem, lo trenca-
clocas y 'l ron bo.—J. Ferset Idem lo seu y 'ls epigramas.—
E. Badia: L' article es poch xispejant y las ideas poch novas.
F. Ll y B.: Gracias per l' envió.—S. Gomila La poesia «A Lour-
des», l' hem rebut transcrita y seria una repetició de lo que
hem dit, l' altre pot anar.

LOPEZ. Editor.—*Rambla del Mitj*.

Barcelona: Imp de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 22.

PRESIDENCIA

DEL

CONSEJO

PACTO DEL ZANJON

A sans y à minyons no 'ls prometis si no 'ls dons.